

Anam

– SeyfettinTEMÜR · 03 Aralık 2011

ANAM

Şehirleri sevmez köyde yaşardın
İstanbul'da komşuluğa şaşardın
Hastaya yoksula hemen koşardın
.....Güz sıcağında dondun ya anam
.....Bizi matemlere sundun ya anam.

Zor günlerinde hayatı başardın
Gönüllerden sevgin ile taşardın
Sorunları hoş görünle aşardın
.....Gurbet ellerine kondun ya anam
.....Toprağa yüzünü döndün ya anam

Yatırdık hastane yoğun bakıma
Emanet etmiştik doktor takıma
Kalp durmuştu verildi şok akıma
.....Artık direnmiyor dendin ya anam
.....Direnen kalbini yendin ya anam

Eylül 'de son defa gördüm yüzünü
Onun için sevmem mevsim güzünü
Tuttum elini açmadın gözünü
.....Soğuk son baharda yandın ya anam
.....Bize ışık veren sendin ya anam.

Sana mezar açtı Şavşatlı eller
Ebediyen sustu konuşsa diller
Artık çalmaz oldu kapında ziller
.....İyi haberine kandım ya anam
.....Senin yokluğuna yandım ya anam.

Acın kalbime ok gibi çakıldı
Cenazende senin resmen bakıldı
Matemine kara yazma takıldı
.....Dostların kalbine doldun ya anam

.....Yanmaz ocađınla söndün ya anam.

ARSİYANLI geçmez ecele ünüm
Anamla birlikte yok oldu dünüm
Kaya dibinde artık kalmadı günüm
.....Gönüllere giden sendin ya anam
.....Babamın yanına kondun ya anam.
09.09.2008